

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu **PhDr. Ľ. D., bytom V.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru**, Krajský dopravný inšpektorát v Trenčíne, Jilemnického 1, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-94/KDI-P-2010 zo 5. augusta 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/80/2010 – 65 zo dňa 12. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/80/2010-65 zo dňa 12. januára 2011 **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutím č. KRP-94/KDI-P-2010 z 5. augusta 2010 žalovaný ako odvolací správny orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Prievidza č.p.: ORP-306/DI-SK-2010 zo dňa 01.06.2010, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 40 € a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €. Vychádzal pritom zo skutkového stavu veci, že žalobca dňa 14.4.2010 o 17.16 hod. v smere jazdy Nováky – Diviacka Nová Ves, na vozovke I/50 v časti Majer viedol bicykel mimo obce, pričom si hlavu nechránil riadne upevnenou ochrannou prilbou, čím porušil ustanovenie § 55 ods. 9 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Pri rozhodovaní o odvolaní voči rozhodnutiu o priestupku žalovaný vychádzal z priestupkového spisu Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza vrátane videozáznamu z miesta priestupku a námietky žalobcu vyhodnotil ako účelovú obranu. Spáchanie priestupku bolo dostatočne zadokumentované a účastník konania neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodne spochybňovali skutočnosti uvádzané v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu. Súhlasí s vyjadrením žalobcu, že jeho jazdou na bicykli mimo obec bez ochrannej prilby neboli obmedzené jeho mentálne alebo motorické spôsobilosti viesť bicykel a ani priamo neohrozil alebo neobmedzil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, ale zastáva právny názor, že pri priestupku podľa ustanovenia 22 ods. 1 písm. k) zákona SNR 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení sa nevyžaduje na naplnenie skutkovej podstaty priestupku bezprostredne škodlivý následok; stačí samotné porušenie konkrétnej právnej povinnosti. Navyše žalobca je cyklistický pretekár, registrovaný Slovenským zväzom

cyklistiky s 25 ročnou praxou a teda zrejme vedel, že ako cyklista je povinný počas jazdy na bicykli mimo obce chrániť si hlavu riadne upevnenou ochrannou prilbou.

Odvolací správny orgán preskúmal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu aj v časti uloženej sankcie, ktorá bola uložená v dolnej polovici možnej sadzby, pričom prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a; v neprospech obvineného hodnotil, že priestupok bol spáchaný na ceste prvej triedy s vysokou intenzitou cestnej premávky, kde je predpoklad vyššej rýchlosti jazdy motorových vozidiel a v jeho prospech, že sa jedná o menej závažné porušenie pravidiel cestnej premávky a že obvinený nebol doposiaľ postihnutý za spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Pretože preskúmaním napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť vcelku alebo časti, žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Proti tomu rozhodnutiu podal žalobca žalobu na Krajský súd v Trenčíne, ktorý ju napadnutým rozsudkom zamietol po zistení, že rozhodnutie je v súlade so zákonom. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že spáchanie skutku, ako ho popísal správny orgán, nebolo sporné, žalobca sa bránil len tým, že nejde o priestupok, pretože nie je naplnená materiálna stránka priestupku. Krajský súd dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade dostatočne a spoľahlivo zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver, rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku a v odvolacom konaní sa žalovaný vypořiadal s námietkami žalobcu. Pri danom konkrétnom priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch sa nevyžaduje na naplnenie skutkovej podstaty bezprostredný škodlivý následok, a materiálne a formálne aspekty priestupku splývajú, preto aj krajský súd považoval námietky žalobcu za účelovú obranu s cieľom vyhnúť sa sankcii. Žalobca svojím konaním ohrozil

záujem spoločnosti, preto ho možno hodnotiť ako priestupok. Z týchto dôvodov preto krajský súd žalobu zamietol, pričom v podrobnostiach odkázal na napadnuté rozhodnutie.

O trovách konania súd podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodol tak, že procesne neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

III.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia; nesúhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku sa nevyžaduje škodlivý následok a postačuje samotné porušenie právnej povinnosti ako i formálne označenie takéhoto skutku za priestupok. Tento právny názor podľa neho odporuje právnemu názoru Najvyššieho súdu SR vyslovenému v stanovisku správneho kolégia sp. zn. Snj 116/99, z ktorého vyplýva, že ak skutok nenapĺňa materiálny znak, nie je priestupkom, hoci sú splnené formálne znaky priestupku. Je nepochybné, že žalobca nepoškodil záujem spoločnosti na bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Žalovaný ani neskúmal príčinnú súvislosť medzi konaním žalobcu a ohrozením bezpečnosti alebo plynulosti cestnej premávky, ktorá objektívne ani nemohla nastať. Tým, že žalovaný neidentifikoval skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že konanie žalobcu ohrozovalo bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku bez dostatočného skutkového zistenia a spôsobil nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia v časti týkajúcej sa materiálnej stránky skutku. Vyslovenie viny zo spáchania priestupku nezodpovedá pravidlám logického myslenia, vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci, odporuje zákonu, vadne vykladá a aplikuje zákon, odporuje princípom a zásadám konania o trestnom obvinení. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal s jeho námietkami, že žalovaný sa nezaoberal materiálnoú stránkou priestupku, čím nedostatočne zistil skutkový stav, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného nezodpovedá ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku a že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, a to najmä chybným výkladom definície priestupku uvedenej v § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch. Namietal tiež, že žalovaný označil jeho konanie

za priestupok, hoci sám vyjadril názor, že nespôsobil škodlivý následok a ani neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, preto označenie skutku za priestupok nezodpovedá zásadám logického myslenia a odporuje obsahu spisov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a uloží žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Keďže žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by už neboli uvedené v žalobe, odkazuje na svoje stanovisko predložené k žalobe. Má za to, že v predmetnej veci bol dostatočne a správne zistený skutkový stav a vo veci konajúce orgány postupovali v súlade so zákonom.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. marca 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným v jeho rozhodnutí. Preto aby

zbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, zaoberal sa iba námietkami žalobcu, uplatnenými v odvolaní, i keď ide o námietky, ku ktorým sa už podrobne vyjadril ako žalovaný, tak súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. p. KRP-94/KDI-P-2010 z 5. augusta 2010, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Prievidza č.p.: ORP-306/DI-SK-2010 zo dňa 01.06.2010, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 2 ods. 1 cit. zákona, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 55 ods. 9 prvá veta zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, cyklista je povinný počas jazdy na bicykli mimo obce chrániť si hlavu riadne upevnenou ochrannou prilbou.

Predovšetkým treba uviesť, že z obsahu pripojeného spisu, ktorého súčasťou je aj spis administratívny, je nesporné (a nepopiera to ani žalobca), že žalobca dňa 14.4.2010 o 17.16 hod. v smere jazdy Nováky – Diviacka Nová Ves, na vozovke I/50 v časti Majer viedol bicykel mimo obce, pričom si hlavu nechránil riadne upevnenou ochrannou prilbou. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, ktorý si osvojil aj súd prvého stupňa, že toto jeho konanie naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku podľa cit. § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch: žalobca porušil ustanovenie § 55 ods. 9 zákona o cestnej premávke, išlo o zavinené konanie, ohrozujúce záujem spoločnosti (na bezpečnosti cestnej premávky), výslovne označené za priestupok v zákone o priestupkoch (§ 22 ods. 1 písm. k/). Je mylný názor žalobcu, že jeho konanie nemožno hodnotiť ako priestupok,

pretože nebola naplnená jeho materiálna stránka – nenastal žiaden škodlivý následok. Priestupkom v tomto prípade je už samotné konanie porušujúce zákon, pričom sa súčasne nevyžaduje žiaden bezprostredný negatívny následok a stačí, aby bol záujem spoločnosti porušený či ohrozený iba v nepatrnej miere. Pokiaľ žalobca poukazuje na českú judikatúru (ktorá samozrejme nie je záväzná), možno z nej o.i. vyvodit', že vo všeobecnosti možno vychádzať z toho, že konanie, ktorého formálne znaky sú označené zákonom za priestupok, napíňa v bežne sa vyskytujúcich prípadoch (medzi ktoré odvolací súd zaraďuje aj prejednávany) aj materiálny znak priestupku, lebo porušuje či ohrozuje určitý záujem spoločnosti. Neplatí to iba v prípade, ak ďalšie významné skutočnosti vylučujú, aby takýmto konaním bol porušený alebo ohrozený právom chránený záujem spoločnosti; tieto okolnosti však musia byť posudzované v každom konkrétnom prípade a nemožno v tomto smere prijať nejaký paušálny záver. V danom prípade aj s prihliadnutím na osobu páchatel'a a mieru jeho zavinenia (cyklistický pretekár s 25 ročnou praxou, ktorý si musel byť vedomý porušovania zákona) a na okolnosti (frekventovaná cesta I. triedy) sa ani odvolací súd nestotožnil s názorom žalobcu, že spoločenská nebezpečnosť jeho konania bola znížená na takú mieru, že by nebola naplnená materiálna stránka priestupku.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku, vrátane odseku 3. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Ako už bolo uvedené, odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi ustálenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného odvolací súd osvojac si argumentáciu prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 28. marca 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíkova